

[Johannes Sørensen]

udlejningsbureauerne faktisk svømmer i ledige værelser. Det hænger selvfølgelig sammen med, at folk forsøger at få en indtægt, så de ikke skal presses ud af deres egen bolig. Det er helt klart en tåbelig politik, der er blevet ført.

Kvoten for ungdomsboliger kunne vi derfor ud fra et liberalt synspunkt og et fremskridts-synspunkt roligt nedsætte væsentlig mere end med de foreslåede 500 enheder.

Vi vil gerne henvise til Ølgaardudvalget, der med baggrund i den faldende ungdomstilgang foreslår, at man stopper for bygning af offentligt støttede ungdomsboliger. Jeg vil godt citere lidt af, hvad Håndværksrådet, der henviser til den rapport, der rører ved meget væsentlige spørgsmål, har sagt.

Rapporten konkluderer som bekendt, at der på grund af den stagnerende befolkningstilvækst efter år 2000 kun vil være behov for egentligt nybyggeri, der kan erstatte den løbende nedlæggelse af boliger. I debatoplægget skitseres også udviklingen i det fremtidige boligbehov. Der tegnes et billede af et stagnerende boligbyggeri som følge af en meget stor boligbestand set i relation til den sandsynlige demografiske udvikling. Det er derfor efter langtidsprognoserne meget muligt, at det fremtidige boligbyggeri vil falde, selv om dette er noget usikkert.

Spørgsmålet er så, om det ikke var bedre at koncentrere kræfterne om at skabe et virkelig frit boligmarked med en rigtig omkostningsbestemt husleje. Boligmarkedet skulle så fungere efter nogle økonomiske spilleregler, der sikrer, at valget mellem boligtyper ikke afhænger af direkte eller indirekte offentlige tilskud, og at boliginvesteringerne ikke via statskassen sættes i forhold til andre tilskudsordninger.

Der er i dette lovforslag, nr. L 104, gode tiltag, der absolut peger i den rigtige retning. Vi ser meget positivt på den svagt faldende kvote. Det er da små skridt i den rigtige retning. Forslaget om, at statens andel af rentebidraget falder med 5 pct. om året fra 85 pct. i 1989 til 65 pct. i 1993, er også et lille skridt, men det er et skridt i den rigtige retning. Det samme gælder forslaget om stigning i andelsboligforeningernes andel af rentebidraget.

Som jeg sagde tidligere, ønsker vi hele dette område frigjort. Vi så gerne, at det igen blev sådan, at man kunne spare op til egen bolig og få sin egen bolig, uden at man skulle hente tilskud i statskassen.

Jørgen Estrup (RV):

Ændring af boligbyggeriloven er jo en årligt tilbagevendende begivenhed for os, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at det er de kortsigtede boligpolitiske behov, der først og fremmest præger loven.

Det er spørgsmålet om byggeaktiviteten, hvor vi kan forudse et fald også i 1989. Det er det boligsociale hensyn, hvor der er grund til stadig væk at have opmærksomheden rettet mod mulighederne for at integrere flygtninge. Og så er det selvfølgelig et generelt hensyn til, at der er ligevægt mellem de forskellige boligtyper, sådan at ikke én bestemt boligtype favoriseres.

Jeg synes, der på nuværende tidspunkt er grund til at pege på, at de langsigtede boligpolitiske hensyn nu må ind i billedet. Vi har haft en boligpolitik her i landet præget af regulering og støtte lige siden 2. verdenskrig. Og der er vel næppe nogen, der vil bestride, at de boligsubsidier, vi i øjeblikket har, er af en sådan størrelse, at de påvirker samfundsøkonomien.

Der er næppe nogen i dette land overhovedet, der betaler, hvad deres bolig koster. Når man på den måde tilfører samtlige borgere boligsubsidier, er der grund til at tænke sig om en ekstra gang. Derfor er tiden inde til at overveje, hvordan vi gradvis kan ændre den politik. Det er heldigvis det, Boligministeriet nu også har lagt vægt på og er startet med Ølgaardudvalget.

De kortsigtede hensyn kommer specielt til udtryk i niveauet for det støttede byggeri, som stadig væk er højt, også selv om man på visse punkter kan se, at der sker beskæringer. Vi har i det kommende år lagt op til et støttet byggeri, som inklusive det, der finansieres af ældrebyggeriet over statens konto, omfatter 17.000 enheder. Dertil kommer et betydeligt kommunalt støttet ældrebyggeri. Det er rimeligt i betragtning af den faldende byggeaktivitet, men det er højt.

Jeg synes, det er fornuftigt, at man nu fjerner den ekstraordinære almennyttige kvote, vi fik i 1988. Det var som bekendt et socialdemokratisk fingeraftryk, og fingeraftryk har det jo med ikke at blive siddende. Derudover gør vi det, at vi nedskærer kvoten for det almennyttige boligbyggeri med yderligere 500 enheder. Men samtidig lægges der loft over, hvad der kan bruges til finansiering af byggeskader, nemlig til 1.000